

Betænkning, og det ærede Medlem var Medforslagsstiller. Jeg har opfattet det ærede Medlem nærmest som optrædende i den omvendte Synders Rolle her i Dag, og den skal jeg lade ham blive i. Naar det ærede Medlem fortryder, at han har taget den Stilling, han tidligere har indtaget, skal det selvfølgelig være ham tilladt at indtage en anden, men det forekommer mig, at det ærede Medlems Begrundelse var en saadan, at Ministeren næsten ikke kunde være bekendt at tage imod den, nemlig at Ændringsforslaget skulde være betydningsløst. Det forekommer mig dog, at man maa forudsætte, at et Ændringsforslag, som Ministeren har tiltraadt, ikke er betydningsløst, men at ogsaa Ministeren tillægger det nogen Betydning. Navnlig maa jeg ogsaa tro, at naar Ministeren nu staar som Sparekassernes højeste foresatte, kan den Frygt, der fra anden Side er næret med Hensyn til Sparekasserne, ikke komme frem, for saa vilde Ministeren ikke kunne tiltræde Ændringsforslaget.

Saa udtalte den højtærede Minister, at han var bestemt imod Ændringsforslaget om at lade Sparekasserne give Laan paa Veksler. Ministeren gav sine Udtalelser en saadan Form, at Tinget maatte faa den Tro, at det var noget nyt, man her vilde indføre. Det er imidlertid ikke Tilfældet. Man vil af Udvalgets Betænkning se, at det er den hidtil gældende Ordning, man har villet opretholde gennem lidt andre Ord, men ikke noget nyt, absolut ikke. Man vil blot tillade Sparekasserne at kunne give Laan paa Veksler, hvad de ogsaa hidtil har haft Ret til med Administrationens Billigelse, men som var forbudt dem efter det Lovforslag, Ministeren fremsatte. Man finder dette Indgreb i Sparekassernes hidtil brugelige Udlaansformer saa meget mindre tilraadeligt, som man netop nu er ved at give Bankerne en Begunstigelse, de ikke tidligere har haft. Jeg kan endvidere anføre Sparekasseinspektøren, skønt jeg næsten ikke tør efter Ministerens sidste Udtalelser. Jeg ønsker dog at gøre opmærksom paa, at Sparekasseinspektøren i sin Betænkning siger lidt om denne Udlaansform, som jeg maaske med Formandens Tilladelse maa citere: „Da de to omtalte Anbringelsesmaader efter det anførte maa siges — tilmed med Myndighedernes fulde Billigelse — at have vundet Hævd indenfor Sparekasserne, og da et Forbud mod fremdeles at anvende dem formentlig vil — udelukkende til Fordel for Bankerne — komme til at virke hemmende paa deres nuværende Virksomhed og fremtidige Udvikling (Dis-

kontering af Veksler anvendes navnlig af Sparekasserne paa vore Fiskepladser), kunde der formentlig være Anledning til at lade Bestemmelsen om et saadant Forbud ganske udgaa af Forslaget, saaledes som af et Medlem af Udvalget foreslaaet, eller dog i det mindste, som af en anden Del af Udvalget foreslaaet, indskrænke det til at gælde Diskontering af og Laan paa Veksler.“ Altsaa, Sparekasseinspektøren betragter denne nye Tilstand, man vil indføre, som et Indgreb i Sparekassernes Udlaansform, og deri har han ganske Ret. Jeg maa fremdeles beklage, hvis Ministeren ikke vil medvirke til, at denne Bestemmelse bliver opretholdt.

Naar Ministeren saa overfor de Betragtninger, jeg fremførte med Hensyn til Benyttelsen af Checks og Tilladelsen til i visse Undtagelsestilfælde at hæve paa Kontrabog ved Hjælp af Checks, selv om den paagældende Kontrabog ikke var til Stede, brugte det Udtryk, at dette vilde føre Sparekasserne ud i den rene Uorden, maa jeg gentage, at det er ikke os, ikke det Mindretal, jeg tilhører, der her vil indføre noget nyt. Vi ønsker blot at opretholde den nuværende Tilstand. Det er derfor ikke os, der fører Sparekasserne ud i nogen Uorden. Det forekommer mig heller ikke, at det kan siges, at den nuværende Tilstand har ført til nogen Uorden, og derfor synes jeg, man uden Betænkning kunde holde paa den.

Den højtærede Minister omtalte, at Mindretalsbetænkningen som Bevis for, at det slet ikke var paakrævet at give Bankerne en ny Begunstigelse, havde anført, at Banker uden Stempelbegunstigelse har været i Stand til i højere Grad end de, der har haft Stempelbegunstigelse, at forøge deres Virkemidler. Ministeren mente, at naar man havde taget et længere Aaremaal end 5 Aar, vilde man være kommet til et andet Tal. Ja, der kan altid, naar man vil bruge Statistik, strides om, hvorvidt man skal regne med 5 Aar eller et længere Tidsrum. Jeg synes, at man med disse Tal har oplyst, at Bankerne uden Stempelbegunstigelse har været i Stand til at skaffe sig de fornødne Virkemidler, medens det fra anden Side er hævdet, at disse Banker vred og vaandede sig under de nugældende Bestemmelser. Jeg er enig med Ministeren i, at Tallet udtrykker ikke, at Bankerne har kunnet skaffe sig sparekassemæssige Indlaansmidler. Jeg er vel vidende om, at dette Tal omfatter andet end Sparekasseindskud.

Naar den højtærede Minister beklager,